

Sygn. akt IV RC 256/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 24.01.2018r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. A. C. reprezentowanego przez matkę A. B. (1)

przeciwko pozwanemu J. C.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego J. C. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna A. C. PESEL (...) kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, które płatne będą z góry do rąk matki małoletniego A. B. (1) do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, począwszy od 13.11.2017r.,

II. koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami znosi,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

.

Sygnatura akt IV Rc 256/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 stycznia 2018r.

Małoletni powód A. C. działający przez matkę A. B. (1) wniósł o zasądzenie od J. C. tytułem alimentów kwoty po 1300 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda, dziecko mieszka z matką, łącznie koszty utrzymania wynoszą 1300 zł miesięcznie, pozwany nie wykazuje zainteresowania synem, łoży na utrzymanie jedynie 300 zł miesięcznie, ojciec dziecka zatrudniony jest na kierowniczym stanowisku z McDonald.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał żądanie do kwoty 400 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, kwestionując przedstawione w pozwie koszty utrzymania dziecka. Wskazał również, że otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2100 zł, współwynajmuje z innymi osobami mieszkanie w K., jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą 1450 zł.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

J. C. jest ojcem małoletniego powoda A. C. ur. (...) Dziecko pozostaje pod wyłączną pieczęą matki A. B. (1). Małoletni powód wraz z matką mieszka u dziadków macierzystych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. C. jest dzieckiem zdrowym, przechodzi jedynie okresowe przeziębienia, miesięczne wydatki na dziecko to wyżywienie 400 zł, ubranie 150 zł, czesne za przedszkole 300 zł (w przedszkolu otrzymuje śniadanie, obiad i podwieczorek), środki czystości, w tym pampersy (dziecko ma 3 lata) to kwota 200 zł. Matka dziecka zapewnia dziecku rozrywkę w tym wyjście na lody, do cukierni, zakup zabawek i książeczek odpowiednie do wieku.

A. B. (1) pracuje, jako sprzedawca na 1/2 etatu z miesięcznym wynagrodzeniem 1350 zł brutto.

Dowody:

Zeznania A. B. (1) K-128/129,

Umowa o pracę K-114.

Pozwany J. C. ma(...) lat, nie jest żonaty, oprócz małoletniego J. C. nie ma nikogo na utrzymaniu, wynajmuje razem z partnerką i dwoma innymi osobami mieszkanie, za które płaci miesięcznie 500 zł, pracuje, jako menager w McDonald, gdzie miesięcznie zarabia 2000 zł, ukończył kurs prawa jazdy, ale nie zdał egzaminu, nie posiada majątku, na bilet MPK miesięcznie wydaje 80 zł, na telefon komórkowy i internet ok. 75 zł.

Dowody:

zeznania J. C. K-129,

zaświadczenie o zarobkach K-32, 79.

Podstawą ustalenia stanu faktycznego były wiarygodne zeznania A. B. (1) i J. C., którzy odpowiadali na zadawane pytania pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując istotne dla rozstrzygnięcia fakty. Z tych samych względów wiarygodne były też zeznania świadka K. B., po za tym jej relacja była potwierdzona przedłożonymi dokumentami. Podstawą ustaleń faktycznych nie były zaś zeznania świadka A. B. (2), który w zasadzie nie miał żadnej wiedzy o okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia.

Sąd uznał z niewiarygodne dowody z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było zweryfikować czyje wydatki potwierdzają. To samo dotyczy faktur i rachunków, w których jako nabywców nie wymieniono stron postępowania. Wiarygodność pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że J. C. jest zobligowany do alimentowania swojego syna A. C., który z uwagi na swój wiek ((...)lata) nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym należy rozumieć zarówno potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie) na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że A. B. (1) miesięcznie wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniego syna kwotę, co najmniej 1050-1100 zł miesięcznie. Wskazana kwota zaspokaja takie podstawowe potrzeby dziecka jak wyżywienie, ubranie, opłata za przedszkole. Niewątpliwie do kosztów utrzymania doliczyć należy także wydatki związane z tzw. rozrywką (zabawki, książeczki, wyjście na spacer i zakup słodczy), których jednak matka powoda nie sprecyzowała. Wskazane koszty utrzymania stanowią niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej w aglomeracji (...).

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu J. C. pracuje na kierowniczym stanowisku w (...), ma stałą pracę, a przy tym nie ma nikogo na utrzymaniu. Ma, więc możliwość alimentowania małoletniego syna kwotami zasądzonymi w wyroku. Zaznaczyć przy tym należy, że w obecnych realiach rynku pracy w aglomeracji (...) oraz sytuacji ekonomicznej w kraju J. C., może przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania uzyskać dochód na poziomie znacznie przewyższającym minimalne wynagrodzenie tj. 2100 zł, co dodatkowo uzasadnia jego zdolność alimentowania.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, z zeznań obu stron, w tym także z zeznań pozwanego wynika, że piecze nad małoletnim J. C. sprawuje wyłącznie jego matka A. B. (1), która dba o codzienne utrzymanie syna, ojciec zaś jedynie, okazjonalnie utrzymuje kontakt z synem, organizując mu czas. W konsekwencji J. C., został zobowiązany do pokrywania większej części kosztów utrzymania dziecka.

Ostatecznie Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku z 24 kwietnia 2018r.

Nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletnich dzieci, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa.

Znosząc wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu stosowano art. 100 kpc, mając na uwadze, że żądania każdej ze stron zostały uwzględnione jedynie częściowo.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.